

rede renter. De enkelte transaktioner er alene udført ved journalposter i advokatvirksomhedens bogholderi. Poster i forbindelse med disse transaktioner beskriver ofte cirkler i bogholderiet, således at en låntager i realiteten låner pengene af sig selv. Sådanne posteringsformer forekommer også i forbindelse med aktiehandler, kapitaludvidelser etc.

Som nævnt er dette en fremstilling af de systemer, der typisk anvendes. Der forekommer variationer fra dette mønster, og afvigelser forekommer i væsentlig udstrækning i den fremgangsmåde, som er anvendt med hensyn til oplysningerne om Glistrups egne indkomst- og formueforhold, men det grundlæggende princip er det samme: Poster, der alene har en bogholderimæssig funktion indenfor en snæver kreds af deltagere i skattearrangementerne foregives overfor ligningsmyndighederne som reelle, retligt forpligtende og økonomisk virksomme bevægelser.

5. Transaktioner, der kun har en sådan bogholderimæssig eksistens, og som ikke modsvares af nogen forretningsmæssig eller økonomisk virkelighed, og hvis eneste formål er at justere klienters skattepligtige indkomst, kan ikke medføre indkomstradrag der er lovlige i skattemæssig henseende og kan heller ikke antages at medføre civile retlige forpligtelser, som kan gennemføres ved søgsmål, der bygger på de aftaler, der angives at ligge til grund for posterne. Når disse transaktioner ikke desto mindre i vidt omfang er lagt til grund af ligningsmyndighederne ved beregningen af den skattepligtige indkomst, beror det på, at ligningsmyndighederne har befundet sig i den vildfarelse, at der svarede retligt forbindelse dispositioner og forretningsmæssige realiteter til de transaktioner, som fremgik af posterne. Man er således gået

ud fra, at fradragene repræsenterede virkelige udgifter og tab, og ikke blot var bogholderiposter, foretaget alene med det formål at justere klientens skattepligtige indkomst.

Ved i sine selvangivelser at give oplysninger om rentebetaling, låneoptagelser, afdrag, aktiekøb og aktiesalg af denne beskaffenhed antages Glistrup at have meddelt urigtige og vildledende oplysninger, hvorved han fremkaldte den vildfarelse hos ligningsmyndighederne, at grundlaget for posterne var dispositioner, der var retligt bindende udtryk for forretningsmæssige eller økonomiske realiteter.

Ved at have truffet tilsvarende arrangementer for sine klienter og udført den her til svarende bogføring og meddelt klienterne de modsvarende bogholderimæssige oplysninger med det formål, at de skulle videregives til ligningsmyndighederne og lægges til grund ved skatteberegningen, antages Glistrup at have gjort sig skyldig i skatte-svig for klienternes vedkommene.

Det er Glistrups standpunkt, at fradragene er skattemæssigt berettigede, idet de aftaler, som disse poster afspejler, er retligt forpligtende. Som følge heraf er oplysningerne ikke urigtige eller vildledende; de burde være lagt til grund af skattevæsenet.

Dette standpunkt er efter anklagemyndighedens opfattelse uholdbart og i strid med, hvad der er fastslået i skatteretlig praksis, og dette antages at være Glistrup bekendt. Både Statens Ligningsdirektorat og Skattedepartementet har til brug for sagen udtalt sig i overensstemmelse hermed, og i mange tilfælde er disse fradrag og de andre dermed forbundne poster i selvangivelserne blevet tilsidesat af ligningsmyndighederne. Landsskatteretten har endnu ikke taget stilling til spørgsmålet.

København, den 17. maj 1974.

Per Lindegaard.